

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313213095
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5313213095.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, vo veci starostlivosti o Q. K., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX B. A. XXX, zast. v dedičskom konaní hmotnoprávnou opatrovníčkou Z. K., nar. XX.XX.XXXX, XXXXX B. A. XXX, v konaní o schválenie dedičskej dohody zastúpený súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom obcou Stará Bystrica, zast. Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom so sídlom W. XXXX, XXX XX H., v konaní o schválenie dedičskej dohody medzi V. K., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX B. A. XXX, zast. JUDr. Bohuslavom Majchrákom, advokátom so sídlom kancelárie H. K. XXXX, XXX XX H., za účasti maloletej K. V., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX B. A. XXX, zast. Mgr. Q. V., XXX XX B. A. XXX, na podnet notárky JUDr. Edity Varmusovej, Notársky úrad H., W. XXXX, o odvolaní maloletej K. V. proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4Ps/5/2013-209 zo dňa 14. 01. 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom schválil v mene hluchonemého syna Q. K., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX, zastúpeného opatrovníčkou pri úkone Z. K., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX, v konaní 4Ps/5/2013 zastúpeného opatrovníkom obcou Stará Bystrica, dohodu dedičov po zosnulom Q. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX, naposledy bytom B. A. č. XXX, ktorá bola uzavretá na Notárskom úrade JUDr. Edity Varmusovej dňa 11.12.2013 do notárskej zápisnice 16D/219/2013, Dnot 234/2013, a to v celom rozsahu s tým, že notárska zápisnica tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

Dňa 16.12.2013 bol na súde prijatý podnet na schválenie dedičskej dohody v mene hluchonemého potomka Q. K., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX v dedičskej veci vedenej pod sp. zn. 16D/219/2013, Dnot 234/2013 po poručiteľovi Q. K., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom B. A. XXX, zomr. dňa X.X.XXXX. Hluchonemý potomok je zastúpený opatrovníčkou matkou Z. K., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX na základe uznesenia Okresného súdu v Čadci č.k. 16D/219/2013-53 zo dňa 11.11.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2013.

Právny úkon, ktorý má súd v mene hluchonemého potomka schváliť, je dedičská dohoda, ktorá bola uzavretá v rámci dedičského konania 16D/219/2013 (Dnot 234/2013) v dedičskom konaní po Q. K., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom B. A. XXX, zomr. dňa X.X.XXXX na Notárskom úrade JUDr. Edity Varmusovej. Účastníkom uzavretej dedičskej dohody - dedičom je syn V. K., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX, v konaní 4Ps/5/2013 zastúpený právne JUDr. Bohuslavom Majchrákom, advokátom AK H. a hluchonemý syn Q. K., nar. XX.X.XXXX, bytom B. A. XXX, zastúpený zákonnou zástupkyňou Z. K., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX, ktorej záujmy nie sú v strete so záujmami hluchonemého syna vzhľadom k tomu, že ku dňu úmrtia 1.9.2013 nebola dedičkou po zosnulom manželovi z toho dôvodu, že rozsudkom 12C/579/00-33

zo dňa 8.11.2000, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2000 na čl. 115 spisu vyplýva, že manželstvo účastníkov konania Q. K. a Z. K., rod. K., bolo ku dňu úmrtia Q. K. právoplatne rozvedené.

Z uvedeného dôvodu uznesenie Okresného súdu v Čadci č.k. 16D/219/2013-53 zo dňa 11.11.2013, právoplatné dňa 29.11.2013, ktorým bola Z. K. ustanovená za opatrovníčku hluchonemému Q. K., súd považoval za uznesenie, ktoré je v súlade so zákonom a uznesenie, ktoré vylučuje kolíziu záujmov medzi Z. K. a zastúpeným hluchonemým Q. K..

Na čl. 88 v dedičskom konaní bola K. V., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX, zastúpená zákonnou zástupkyňou matkou Mgr. Q. V., B. A. XXX, vyzvaná, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala návrh na určenie, že je dedičkou po nebohom Q. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. dňa X.X.XXXX, B. A. XXX, a to z toho dôvodu, že matka v mene maloletej dcéry uplatnila nárok na neopomenuteľný zákonný dedičský podiel pre maloletú K. V. na základe tvrdenia, že maloletá K. je dcérou zosnulého Q. K.. Uviedla, že otcovstvo uznával, aj keď nie je zapísaný v rodnom liste a pripojila predbežnú správu o DNA.

Na čl. 95 súd uznesením začal ex offo konanie o schválenie dedičskej dohody v konaní vedenom pod sp. zn. 16D/219/2013, Dnot 234/2013 po poručiťelovi Q. K., zomr. X.X.XXXX, a to v mene hluchonemého potomka Q. K..

Uznesením na čl. 167 spisu súd prerušil konania na základe žiadosti Q. V., B. A. XXX v mene maloletej K. V., nar. XX.X.XXXX do právoplatného ukončenia konania o určenie otcovstva vedeného pod sp. zn. 6C/106/2014. Uznesenie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 6CoP/50/2015-186 zo dňa 26.8.2015 z dôvodu, že odpadol predmet rozhodnutia. Konanie bolo prerušené do právoplatnosti konania vo veci 6C/106/2014 a práve vec 6C/106/2014 nadobudla právoplatnosť dňa 13.6.2015, teda ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu odpadol dôvod pre prerušenie konania, nebolo preto o čom rozhodovať. Odvolací súd uznesenie o prerušení konania z tohto dôvodu zrušil a nedal pokyn prvostupňovému súdu, aby opakovane prerušil konanie, resp. zaujal iný procesný postup.

Z rozsudku Okresného súdu v Čadci č.k. 6C/106/2014-34 zo dňa 9.4.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.6.2015 a nachádza sa na čl. 179 tohto spisu, vyplýva, že súd zamietol návrh navrhovateľky na určenie, že nebohý Q. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX, naposledy B. A. XXX je otcom maloletej K. V., nar. XX.X.XXXX, z matky Q. V., nar. X.X.XXXX, B. A. XXX. Z odôvodnenia tohto rozsudku, ktorý bol doručený právnenému zástupcovi matky a teda aj matke, vyplýva a matka Q. V. teda momentom doručenia o tom mala vedomosť, z akých dôvodov bol návrh na určenie otcovstva zamietnutý. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že otcovstvo sa určuje podľa troch zákonných domniek otcovstva. Musí byť dodržané poradie. Prvá zákonná domnienka svedčí manželovi matky, teda manželovi Q. V.. Kým nie je vylúčená prvá zákonná domnienka, nemožno sa zaoberať druhou zákonnou domnienkou. V konaní nebolo preukázané, že by Q. V. podala návrh na zapretie otcovstva voči svojmu bývalému manželovi, aby po úspešnosti tohto konania bol bývalý manžel Q. V. vymazaný z rodného listu maloletého dieťaťa. Až následne mohla byť podaná žaloba na určenie otcovstva tak, aby prípadný rozsudok o určení otcovstva Q. K. bol vykonateľný, teda zapísateľný do rodného listu. V prípade, že by z rodného listu bol vymazaný otec V., bolo by možné pri určení otcovstva zapísať namiesto neho určeného otca Q. K.. Za situácie, že v rodnom liste nie je vymazaný pôvodný otec V., nemožno určovať otcovstvo, pretože takýto rozsudok by bol nevykonateľný.

Ku dňu rozhodovania súdu dňa 14.1.2016 Q. V. nedoručila súdu dôkaz o tom, že podala návrh na zapretie otcovstva voči svojmu bývalému manželovi a nedoručila súdu návrh na prerušenie dedičského konania do právoplatného ukončenia konania o zapretie otcovstva k bývalému manželovi. Objektívne sa o skutočnosti mohla dozvedieť z rozsudku 6C/106/2014-34 zo dňa 9.4.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.6.2015. Od 13.6.2015 do rozhodnutia súdu 14.1.2016 nepredložila súdu žalobu o zapretie otcovstva, ani procesný návrh na prerušenie dedičského konania. Ku dňu rozhodovania súdu preto neexistoval procesný návrh na prerušenie konania, o ktorom by súd mal rozhodnúť. Z uvedených dôvodov súd konal a rozhodol, pričom vychádzal v nadväznosti na § 154 ods. 1 OSP zo skutkového stavu, ktorý bol známy ku dňu rozhodovania súdu a z dôkazov, ktoré boli vykonané a navrhnuté ku dňu rozhodovania súdu. Iné dôkazy v konaní navrhnuté neboli.

Súd v mene hluchonemého syna Q. K., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX, zastúpeného opatrovníčkou pri úkone Z. K., nar. XX.X.XXXX, B. A. XXX, v konaní 4Ps/5/2013 zastúpeného opatrovníkom obcou Stará Bystrica, schválil dohodu dedičov po zosnulom Q. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX, naposledy bytom B. A. č. XXX, ktorá bola uzavretá na Notárskom úrade JUDr. Edity Varmusovej dňa 11.12.2013 do notárskej zápisnice 16D/219/2013, Dnot 234/2013, a to v celom rozsahu s tým, že notárska zápisnica tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

Mal za to, že pri uzavretí úkonu ho zastupovala jeho zákonná zástupkyňa matka, ktorá nebola v kolízii záujmov s hluchonemým dieťaťom, nededila po svojom manželovi, pretože pred úmrtím bola rozvedená. Z toho dôvodu súd mal za to, že hájila záujmy hluchonemého dieťaťa pred záujmami ostatných dedičov,

napr. brata V., ktorý bol v konaní právne zastúpený, a to dostatočným spôsobom. Uzavretá dedičská dohoda je v záujme hluchonemého Q. K., preto ju súd schválil. Pokiaľ Q. V. podá návrh na zapretie otcovstva, následne návrh na určenie otcovstva a bude úspešne a právoplatne určené, že maloleté dieťa K. V. je taktiež dieťaťom a dedičom po zosnulom Q. K., nar. XX.X.XXXX, zomr. dňa X.X.XXXX, môže uplatniť svoje práva v zmysle zákona.

Od právoplatnosti veci 6C/106/2014 dňa 13.6.2015 do rozhodnutia súdu dňa 14.1.2016 Mgr. Q. V. nepodala návrh na zapretie otcovstva, nepodala návrh na prerušenie konania do právoplatného ukončenia tohto konania, preto súd bol povinný vo veci konať a nespôsobať prieťahy v konaní, pretože by tým porušil ústavné právo dedičov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Aj Mgr. Q. V. a jej dieťa - maloletá K. majú ústavné právo podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR na verejné prerokovanie veci a prerokovanie v ich prítomnosti. Toto právo nemožno však vykladať na úkor ústavného práva druhého účastníka konania a podľa názoru súdu ústavné právo Mgr. V. týmto konaním odňaté nebolo. Mala možnosť verejného prerokovania, mala možnosť prerokovania v jej prítomnosti. Skutočnosť, že sama bola nečinná, nepodala návrh na zapretie otcovstva, nepodala návrh na prerušenie konania, nemožno považovať za odňatie jej ústavného práva. Dedičia mali v tomto konaní úspech v porovnaní s Mgr. Q. V., pretože dedičská dohoda, tak ako ju uzavreli, bola súdom schválená. V záverečných návrhoch však v rozpore s § 151 ods. 1 OSP nežiadali priznať náhradu trov konania. Súd preto napriek úspechu v konaní rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie mal. K. V., zastúpená zákonným zástupcom Mgr. Q. V., v ktorom namietala, že účastníkom dedičského konania a dedičom po poručiťelovi Q. K. mala byť aj ona ako dcéra Q. K.. Svojej účasti v dedičskom konaní po poručiťelovi sa domáhala, súd však akceptoval návrh V. K., aby sa na dedičské práva mal. K. V. neprihliadalo a dedičské konania bolo skončené.

Uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 16D/219/2013-118, Dnot 234/2013 z 24.03.2014 bola mal. K. V. vyzvaná, aby do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podala na Okresný súd Čadca návrh o určenie, že je dedičkou po nebohom Q. K.. Maloletá takýto návrh podala a viedol sa po sp.zn. 4C/104/2014. Súd dedičské konanie po poručiťelovi Q. K. prerušil do rozhodnutia vo veci 4C/104/2014. Uznesením č.k. 4C/104/2014-35 z 11. 11. 2014 okresný súd návrh zamietol z dôvodu, že spornou otázkou podľa § 175k ods. 2 O.s.p. malo byť určenie či mal. K. je dcérou zosnulého Q. K. a nie či je dedičkou po ňom. Spravujúc sa nesprávnym, resp. neúplným poučením zo strany súdu podala Mgr. Q. V. na Okresnom súde Čadca návrh o určenie, že nebohý Q. K. je otcom mal. K.. Okresný súd rozsudkom č.k. 6C/106/2014-34 z 9.4.2015 aj tento návrh zamietol z dôvodu, že matke mal. K. uplynula lehota na podanie návrhu na zapretie otcovstva a pokiaľ toto nebolo popreté v čase, keď sa dieťa narodilo, súd nemohol takémuto návrhu vyhovieť. Rozsudkom č.k. 7C/116/2015-20 z 9.6.2015 súd návrhu mal. K. vyhovel a pripustil, že zapretie otcovstva proti matrikovému otcovi Y. V. po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme mal. K. . V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že z výsledkov DNA testov z 15.1.2014 vyplýva, že pravdepodobnosť otcovstva nebohého Q. K. je vyššia ako 99,9%. Mal. K. sa návrhom doručeným súdu 10.9.2015 domáhala určenia, že Y. V., nar. XX.X.XXXX nie je jej otcom. Tento návrh je vedený pod sp.zn. 6C/183/2015. O návrhu doposiaľ nie je rozhodnuté.

Zo zápisnice o pojednávaní zo 14.1.2016 je zrejme, že túto skutočnosť Mgr. V. súdu oznámila. Z priebehu doterajšieho dedičského konania ako aj z konaní v jednotlivých veciach vyplýva, že mal. K. sa domáhala svojich práv v dedičskom konaní po Q. K.. Z uvedeného dôvodu Mgr. Q. V. podala viackrát súdu návrh na prerušenie konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje odvolateľka napadnuté rozhodnutie súdu za nezákonné. Doposiaľ nebol ustálený okruh účastníkov dedičského konania po poručiťelovi Q. K.. Predmetom konania je schválenie dedičskej dohody, ktorej účastníkmi musia byť všetci dediči. Pokiaľ súd vyhovie návrhu, vedenom pod sp.zn. 6C/183/2015 bude mal. K. tvoriť nerozlučné spoločenstvo účastníkov a teda za daného stavu, kedy okruh účastníkov nie je jednoznačne známy, nemožno takúto dohodu schváliť. Odvolateľka preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 6C/183/2015.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril dedič V. K.. Pre rozhodnutie v prejednávanej veci schválenia dedičskej dohody, tak ako to konštatoval aj súd prvého stupňa, je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, teda stav kedy preukázateľne jedinými známymi zákonnými dedičmi po poručiťelovi sú V. a Q. K.. Z rodného listu mal. K. je zrejme, že táto vo vzťahu k poručiťelovi nepreukázala príbuzenský pomer a pokiaľ sa v súdnom konaní domáha na tento čas zrušenia otcovstva, takéto rozhodnutie jej postavenie v dedičskom konaní po poručiťelovi, čo aj v prípade úspechu veci, nezmení. V prípade, ak

by sa tvrdenia odvolateľky prezentované v iných súdnych konaniach o tom, že poručiteľ by mal byť jej otcom potvrdili, odvolateľka má možnosť dosiahnuť súdnu ochranu prostredníctvom ust. § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V súlade s Ústavou garantovaným právom podľa čl. 48 ods. 2, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, je potrebné vec rozhodnúť bez ohľadu na právne zmätočné podania zo strany odvolateľky a tým nespôsobať prieťahy v konaní.

Súd prvého stupňa všetky zistenia vyhodnotil z hľadiska dôležitosti pre rozhodnutie a preto výsledok takéhoto procesu nenesie znaky žiadneho z pochybení, na ktoré odvolateľka poukazuje v odvolaní uvedených skutkových a právnych námietkach vo vzťahu k správnosti odvolaní napadnutého rozhodnutia.

Na základe uvedeného žiadal aby odvolací súd odvolanie mal. K. V. ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci konania, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Odvolateľka k veci samotnej neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorým by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Z argumentácie odvolateľky v podanom odvolaní vyplýva, že sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu, tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Keďže prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní, odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, odvolanie nepovažoval za dôvodné a preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.